

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Solarz
Sędziowie:	SSA Marek Długosz (spr.) SSA Krzysztof Marcinkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Anita Kus

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Krzysztofa Knapika

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2013 roku sprawy

P. B.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 20 grudnia 2012 roku sygn. akt III K 299/12

I. Uchyła zaskarżony wyrok łączny i umarza postępowanie, a jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. J. kwotę 147,60 (sto czterdzieści sześćdziesiąt) złotych, w tym podatek VAT tytułem kosztów obrony z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt II AKa 58/13

UZASADNIENIE

I

P. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowdrzy w Krakowie z dnia 8 marca 2005 roku, sygn. akt II K 1929/04/K, za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., popełnione w okresie od nieustalonego dnia listopada 2002 roku do dnia 11 lutego 2004 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę 150 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna jest równa kwocie 20 złotych, za przestępstwo z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k., popełnione w okresie od dnia 1 lutego 2004 roku do dnia 4 lutego 2004 roku, na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 1997 roku NR 75, poz. 468) w zw. z art. 65 k.k., popełnione w dniu 11 lutego 2004 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które to przestępstwa wymierzono mu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia

wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 lutego 2004 roku do dnia 8 marca 2005 roku,

2. Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 października 2007 roku, sygn. akt III K 321/05, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 marca 2009 roku, sygn. akt II AKa 155/08, za przestępstwo z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 roku Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w okresie od stycznia 2004 roku do lutego 2004 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę 80 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna jest równa kwocie 30 złotych, z zaliczeniem na poczet kary pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 9 czerwca 2005 roku do dnia 27 lipca 2005 roku,

3. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 5 lutego 2009 roku, sygn. akt II K 4/09/P, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 2 czerwca 2009 roku, sygn. akt IV Ka 400/09, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 26 listopada 2008 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 roku Nr 179, poz. 1485), popełnione w dniu 26 listopada 2008 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za które to przestępstwa orzeczono karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na niej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 listopada 2008 roku oraz środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 300 złotych na rzecz Fundacji (...) w I., którą to karę pozbawienia wolności skazany odbywał w okresie od dnia 28 września 2009 roku do dnia 8 października 2009 roku,

4. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 10 marca 2009 roku, sygn. akt II k 1644/08/P, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 2 września 2009 roku, sygn. akt IV Ka 585/09, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniu 23 września 2008 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 23 września 2008 roku,

5. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 30 kwietnia 2009 roku, sygn. akt II K 517/09/P, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 września 2009 roku, sygn. akt IV Ka 673/09, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 11 grudnia 2008 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 200 złotych na rzecz Stowarzyszenia (...),

6. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 27 sierpnia 2009 roku, sygn. akt II K 907/09/P, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 28 marca 2009 roku, na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat i świadczenia pieniężnego w kwocie 500 złotych na rzecz (...) Stowarzyszenie (...) oraz za przestępstwo kwalifikowane z art. 244 k.k., popełnione w dniu 17 kwietnia 2009 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które to przestępstwa wymierzono mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 17 kwietnia 2009 roku,

7. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieście w Krakowie z dnia 25 sierpnia 2010 roku, sygn. akt XIV K 772/10/S, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełnione w okresie od dnia 14 lipca 2009 roku do dnia 30 lipca 2009 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w okresie od dnia 12 lipca 2009 roku do dnia 14 lipca 2009 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w okresie od dnia 1 lipca 2009 roku do dnia 14 lipca 2009 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 14 listopada 2008 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które to przestępstwa wymierzono mu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

8. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 8 grudnia 2010 roku, sygn. akt II K 745/10/S, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 6 listopada 2008 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności,

przy czym powyższe wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 5 kwietnia 2011 roku, sygn. akt III K 344/10,

9. Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 6 września 2012 roku, sygn. akt IX K 63/12/K, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., popełnione w okresie od nieustalonego dnia kwietnia 2009 roku do 23 października 2009 roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

II

W następstwie rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego, Sąd Okręgowy w Krakowie, wyrokiem łącznym z dnia 20 grudnia 2012 roku (sygn. akt III K 299/12):

I. rozwiązał orzeczenie o karze łącznej zawarte w ustępie V wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 5 kwietnia 2011 roku, sygn. akt III K 344/10, obejmującej skazania P. B. z wyroków: Sadu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 5 lutego 2009 roku, sygn. akt II K 4/09/P, z dnia 10 marca 2009 roku, sygn. akt II K 1644/08/P, z dnia 30 kwietnia 2009 roku, sygn. akt II K 517/09/P, oraz z wyroków Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie: z dnia 25 sierpnia 2009 roku, sygn. akt XIV K 772/10/S, w części dotyczącej skazania za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z dnia 8 grudnia 2010 roku, sygn. akt II K 745/10/S, oraz orzeczenia objęte ustępami VI, VII i VIII powołanego na wstępie wyroku łącznego;

II. na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami:

-.

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 5 lutego 2009 roku, sygn. akt II K 4/09/P,
- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 10 marca 2009 roku, sygn. akt II k 1644/08/P,
- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 30 kwietnia 2009 roku, sygn. akt II K 517/09/P,
- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 25 sierpnia 2010 roku, sygn. akt XIV K 772/10/S, – w zakresie przestępstwa z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

wymierzył skazanemu P. B. karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

II. na zasadzie art. 577 k.p.k. zaliczył na poczet orzeczonej w ustępie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 4/09/P w dniu 26 listopada 2008 roku, w sprawie II K 1644/08/P w dniu 23 września 2008 roku oraz okres kar dotychczas odbytych w wymienionych sprawach;

III. na mocy art. 85 k.k. i art. 90 § 2 k.k. w miejsce środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokami:

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 5 lutego 2009 roku, sygn. akt II K 4/09/P,
- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 30 kwietnia 2009 roku, sygn. akt II K 517/09/P,

orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat;

IV. na zasadzie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdził, że pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach w sprawach II K 4/09/P, II K 1644/08/P, II K 517/09/P, XIV K 772/10/S podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 8 grudnia 2010 roku, sygn. akt II K 746/10/S,
- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 6 września 2012 roku, sygn. akt IX K 63/12/K,

wymierzył skazanemu P. B. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na zasadzie art. 577 k.p.k. zaliczył na poczet orzeczonej w ustępie VI kary łącznej pozbawienia wolności okres dotychczas odbytej kary w sprawie II K 745/10/S;

VII. na zasadzie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdził, że pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach w sprawach XIV K 772/10/S oraz IX K 63/12/K podlegają odrębnemu wykonaniu;

VIII. pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyroku łącznym Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 5 kwietnia 2011 roku, sygn. akt III K 344/10, w zakresie nieobjętym niniejszym wyrokiem;

IX. na zasadzie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. J. kwotę 147,60 złotych brutto tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony z urzędu;

X. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego P. B. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego.

III

Od wyroku tego odwołał się prokurator, który zaskarżył go w całości, na niekorzyść skazanego, i powołując się na treść art. 427 § 1 i § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1 k.p.k., orzeczeniu temu zarzucił obrazę prawa materialnego, a to art. 85 k.k., polegającą na wyrażeniu błędnego poglądu prawnego, jakoby wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 8 grudnia 2010 roku, sygn. akt **II K 745/10/S**, stanowił – biorąc pod uwagę wyroki, którymi skazany został P. B. – kolejny, pierwszy chronologicznie wyrok, otwierający kolejną grupę przestępstw popełnionych w zbiegu realnym, co w konsekwencji doprowadziło do sprzecznego z zasadami połączenia kar jednostkowych w wyroku łącznym sygn. akt **III K 299/12**, w sytuacji, gdy przesłanki ku temu nie istniały.

Podnosząc ten zarzut prokurator, na podstawie art. 437 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego i umorzenie postępowania.

Na uzasadnienie prokurator wywiódł, że pomimo ujawnienia się wyroku z dnia 6 września 2012 roku, sygn. akt IX K 63/12/K, (pkt 9 komparycji wyroku łącznego) nie zaistniała potrzeba wydawania wobec skazanego nowego wyroku łącznego. Prokurator przypomniał, że przesłanki orzekania kary łącznej nie dają swobody w doborze wyroków podlegających łączeniu. Zgodna z zasadami procedura orzekania w zakresie wydawania wyroku łącznego polega na poszukiwaniu wśród wszystkich skazań pierwszego chronologicznie wyroku, dającego początek realnemu zbiegowi przestępstw. Nie ma tutaj miejsca dla rozwiązań alternatywnych. Tymczasem Sąd Okręgowy w Krakowie wydał (zaskarżony) wyrok łączny, którym orzekł o połączeniu (opisanych wyżej) kar jednostkowych w konfiguracji dowolnej, niezgodnej w zasadami wynikającymi z uregulowań zawartych w treści art. 85 k.k. Charakter tego uchybienia czyni zasadnym wnioszek o uchylenie tego orzeczenia i umorzenie przedmiotowego postępowania.

IV

W toku rozprawy odwoławczej przedstawiciel urzędu prokuratorskiego podtrzymał zarzuty i wnioski zawarte we wniesionej apelacji. obrońca z urzędu skazanego oponował uwzględnieniu tego środka odwoławczego i wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku łącznego.

V

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna.

W pierwszej kolejności warto odnotować, iż w odniesieniu do skazanego P. B. Sąd Okręgowy w Krakowie w dniu 5 kwietnia 2011 roku (sygn. akt III K 344/10) wydał wyrok łączny, którym zostały objęte wyroki skazujące, wymienione powyżej w punktach 1 do 8 wstępnej części niniejszego uzasadnienia. W inicjującym przedmiotowe postępowanie wniosku skazany domagał się wydania nowego wyroku łącznego, uwzględniającego wyrok skazujący z dnia 6 września 2012 roku, wydany przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie w sprawie prowadzonej pod sygn. akt IX K 63/12/K, za przestępstwo popełnione w okresie od nieustalonego dnia kwietnia 2009 roku do 23 października 2009 roku, którym to wyrokiem wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (opisany w punkcie 9 wstępnej części uzasadnienia).

Sąd I instancji stwierdził podstawy do wydania wyroku łącznego, w następstwie czego zaskarżonym wyrokiem rozwiązał orzeczenia o karze łącznej zawarte w poprzednio wydanym wyroku łącznym, obejmujące prawomocne wyroki skazujące zapadłe w sprawach prowadzonych pod sygnaturą akt: II K 4/09/P, II K 1644/08/P, II K 517/09/P, XIV K 772/10/S w części dotyczącej skazania za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i II K 745/10/S, oraz połączył w węzeł kary łącznej prawomocne skazanie w sprawie o sygn. akt II K 745/10/S z nowo ujawnionym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 6 września 2012 roku (sygn. akt IX K 63/12/K), natomiast pozostałe cztery wymienione wyżej wyroki skazujące (II K 4/09/P, II K 1644/08/P, II K 517/09/P, XIV K 772/10/S - w części dotyczącej skazania za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.) połączył ponownie, wymierzając nową karę łączną (w zakresie kary pozbawienia wolności oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych).

Rację ma prokurator wywodząc, iż z zaprezentowanym przez sąd I instancji rozstrzygnięciem nie można się zgodzić. W świetle regulacji zawartej w art. 575 § 1 k.p.k. wydanie wyroku łącznego jest uzasadnione wówczas, gdy po wydaniu poprzedniego wyroku łącznego zostanie wydany lub ujawniony nowy wyrok, w którym wymierzono karę za przestępstwo pozostające w zbiegu realnym z przestępstwami objętymi wcześniejszym wyrokiem łącznym, a zatem kolejne (nowo ujawnione) skazanie musi spełniać przesłanki z art. 85 k.k. i musi się nadawać do połączenia ze wszystkimi bądź co najmniej z jednym ze skazań objętych poprzednim wyrokiem łącznym. Należy przy tym pamiętać, iż zamieszczony w art. 85 k.k. zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa, co zostało przesądzone w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 roku (I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Wyrok łączny nie może być bowiem rozumiany jako premia dla przestępcy popełniającego większą liczbę czynów zabronionych i jego zasadniczym celem nie jest złagodzenie prawnokarnych konsekwencji dla sprawcy. Łączenie kar wymierzonych w różnych wyrokach prowadzi do uchylecia „konkurencji” kar w procesie wykonawczym, właściwego podsumowania odpowiedzialności sprawcy i może być dla skazanego korzystne, jednakże tylko w odniesieniu do kar orzeczonych za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym spełniającym kryteria określone w art. 85 k.k.

W niniejszej sprawie powołany przez skazanego nowy wyrok skazujący z dnia 6 września 2012 roku (sygn. akt IX K 63/12/K) dotyczy czynu zabronionego popełnionego w okresie od nieustalonego dnia kwietnia 2009 roku do 23 października 2009 roku, które to przestępstwo zostało popełnione przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 8 grudnia 2010 roku (sygn. akt II K 745/10/S) za czyn zabroniony popełniony w dniu 6 listopada 2008 roku – na co trafnie zwrócił uwagę sąd okręgowy – jak również przed zapadnięciem wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 25 sierpnia 2010 roku (sygn. akt XIV K 772/10/

S), obejmującego między innymi występki kwalifikowany z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 14 listopada 2008 roku. Kwestia powiązań istniejących pomiędzy wyrokiem skazującym wydanym w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt XIV K 772/10/S z nowo ujawnionym skazaniem z dnia 6 września 2012 roku nie została podana analizie przez sąd I instancji, który stwierdził jedynie podstawy do połączenia w ramach kary łącznej sankcji karnej orzeczonej w nowym wyroku skazującym z karą pozbawienia wolności wymierzoną w sprawie o sygn. akt II K 745/10/S, co nie ma jednak wpływu na ocenę zasadności zaskarżonego rozstrzygnięcia. Istotne jest bowiem to, iż żaden z wymienionych wyżej wyroków skazujących – choć orzeczenia te obejmują przestępstwa, które z uwagi na czasokres ich popełnienia mogłyby zostać połączone w węzeł kary łącznej z nowo ujawnionym skazaniem – nie stanowi pierwszego chronologicznie wyroku skazującego poprzedzającego czasowo daty popełnienia kolejnej grupy przestępstw pozostających w zbiegu realnym. W rozpatrywanym przypadku pierwszym takim chronologicznie wyrokiem skazującym w ramach grupy przestępstw popełnionych w warunkach zbiegu realnego – obejmującego skazania w sprawach o sygnaturach akt: II K 4/09/P, II K 1644/08/P, II K 517/09/P, XIV K 772/10/S w części dotyczącej skazania za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz II K 745/10/S – jest wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 5 lutego 2009 roku (sygn. akt II K 4/09/P), którym przypisano skazanemu sprawstwo czynów zabronionych popełnionych w dniu 26 listopada 2008 roku. Warto również zauważyć, iż wydanie tego, pierwszego pod względem chronologicznym, orzeczenia z dnia 5 lutego 2009 roku było wcześniejsze w stosunku do popełnionego przez skazanego w okresie od nieustalonego dnia kwietnia 2009 roku do 23 października 2009 roku kolejnego przestępstwa, do którego odnosi się nowy wyrok skazujący z dnia 6 września 2012 roku (sygn. akt IX K 63/12/K). Nie zostały zatem spełnione przesłanki wymagane do połączenia wyżej omówionych wyroków skazujących w realny zbieg przestępstw i w konsekwencji węzeł kary łącznej. Zastosowana przez sąd I instancji wykładnia przepisu art. 85 k.k., pomijająca chronologiczny aspekt zapadłych wyroków skazujących i skutkująca wydaniem wadliwego rozstrzygnięcia w przedmiocie wyroku łącznego, nie jest prawidłowa i pozostaje w kolizji z interpretacją powyższej regulacji zaprezentowaną w cytowanej wyżej uchwale Sądu Najwyższego. W sytuacji, gdy brak jest normatywnych podstaw do wydania nowego wyroku łącznego, przez wzgląd na datę wydania pierwszego chronologicznie wyroku skazującego, dotychczasowy węzeł prawomocnie połączonych kar nie może ulec rozłączeniu, czy też innej dowolnie wybranej przez sąd orzekający modyfikacji, nawet jeśli podjęte przez sąd działania zmierzają do połączenia kar w korzystniejszej dla skazanego konfiguracji. Trafnie prokurator podniósł, iż przesłanki orzekania kary łącznej nie dają swobody w doborze wyroków podlegających łączeniu. Procedowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego sprowadza się do poszukiwania wśród wszystkich prawomocnych skazań pierwszego chronologicznie wyroku skazującego spinającego w klamrę realnego zbiegu przestępstw czyny zabronione popełnione przed datą jego wydania. Odmienne rozwiązanie tej kwestii, przyjęte w zaskarżonym wyroku łącznym, nie jest zasadne.

Reasumując Sąd Apelacyjny uznał, że obecna konfiguracja wyroków skazujących zapadłych wobec P. B. nie pozwala na wydanie nowego wyroku łącznego, co skutkować musiało uchyleciem (na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.k.) zaskarżonego wyroku łącznego i umorzeniem (w oparciu o art. 572 k.p.k.) postępowania. W związku z tym rozstrzygnięciem, orzekając na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k., Sąd Apelacyjny wydatkami za obie instancje obciążył Skarb Państwa, a obrońcy przyznał należne wynagrodzenie za udzieloną skazanemu obronę z urzędu w postępowaniu przed sądem II instancji, stosownie do treści art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), a w wysokości tego wynagrodzenia uwzględnił stawkę podatku VAT od towarów i usług przewidzianą w § 2 ust. 3 tegoż rozporządzenia.